

Interview mit Libuše Pražáková anlässlich der Eröffnung ihrer Ausstellung „ Moments of Maternity „ In der Annenkapelle Görlitz am 26.09.2021, 11 Uhr

Wie war Ihr Weg zur Malerei ?

Seit frühester Kindheit male und zeichne ich leidenschaftlich, sozusagen seit ich einen Stift mit der Hand halten konnte. Es war mir immer schon ein intensives Bedürfnis, eine innere Notwendigkeit, mich bildnerisch zu betätigen und auszudrücken. Mein künstlerisches Studium absolvierte ich auf dem Fachgebiet der Bildhauerei. Irgendwann fiel mir auf, dass die Plastiken, die in dieser Zeit entstanden, alle unifarbig, meistens weiß waren. Mir wurde damals klar, dass ich die Farbe als Ausdrucksmittel brauche. So wechselte ich zur Malerei.

Können Sie uns etwas über Ihre Arbeitsweise erzählen ?

Nach dem Studium fand ich keine Anstellung bzw. Aufträge, die mir zusagten. Ich entschied mich daraufhin, als freie Künstlerin tätig zu sein. Ich stürzte mich in die Arbeit und machte es mir seitdem zur Gewohnheit, täglich – nicht selten bis zu 8 Stunden – zu malen. Dabei experimentiere ich immer wieder mit neuen Ideen, wie ich zu einer Bildgestaltung kommen kann. Die Ausstellung zeigt einen Querschnitt über eine Reihe meiner verschiedenen Herangehensweisen.

Haben Sie Vorbilder ? Gibt es Künstler*innen, die Sie für Ihre künstlerischen Ideen inspirieren ?

Während meines Kunststudiums waren Alberto Giacometti und Giacomo Manzù für mich zwei Bildhauer, deren Arbeiten mir viel bedeuteten. Für meine Gemälde hole ich mir Anregungen aus allen Medien, die mir zur Verfügung stehen. Eine spezielle Orientierung habe ich dabei nicht.

Vielen Dank für das Gespräch !

Interviewer : Wolfram Schnebel, OLKV e.V.

Rozhovor s Libuší Pražákovou uskutečněný při zahájení výstavy " Moments of Maternity " v Anenkapelle v Görlitz 26. 09. 2021 v 11. hodin.

Jaká byla vaše cesta k malování?

Kreslím od malička. Naši mi říkali, že od té doby, co jsem byla schopna držet tužku. Kreslení mě pohlcovalo celé dětství a tak bylo přirozeným vývojem jít na uměleckou školu. Pak jsem studovala VOŠ sochařskou, kde jsme ale měli jako sochaři i malbu. Už během studií jsem hlavně ve volném čase zkoušela malovat a pak mi došlo, že sochařství je pro mě barevně příliš nudné. Stále jen bílá sádra, či šedý beton. Na vysoké škole jsem pak už byla na oboru Malby.

Můžete nám říct něco o vašem způsobu práce?

Po promoci jsem nemohla v našem městě najít práci a tak jsem se uzavřela v ateliéru a začala malovat 8 hodin denně. Byl to krásný a intenzivní rok, kdy jsem se hezky rozmalovala, uvolnila ruku a objevila svůj styl. Mám několik témat, ke kterým se cyklicky vracím. Na mých stránkách www.libuseprazakova.cz je možné se v jednotlivých cyklech zorientovat. Malba je pro mě duševní potravou a ta procesualnost je nyní to, co mě na obraze nejvíc zajímá. Vrstvení, náhoda, prožitek, propojená ale někdy s jasným záměrem a pevnou rukou. Výstava ukazuje různé přístupy tvorby k jednomu tématu.

Máte nějaké vzory? Existují umělci * uvnitř, kteří vás inspirují pro vaše umělecké nápady?

Během mých uměleckých studií byli pro mě Alberto Giacometti a Giacomo Manzù dva sochaři, jejichž práce pro mě byla velkým přínosem. Nyní čerpám hodně sama ze svého života, prožitků. Role matky je u mě velmi důležitá, neboť jsem vysokou školu studovala se starším synem, tak to propojení je nevyhnutelné. Nyní se víc přizpůsobuju svým niterným potřebám, jež mohou být ovlivněny věcmi z vnějšku.

Děkuji za rozhovor.

Interviewer : Wolfram Schnebel, OLKV e.V.